

خطرناک ترین تصمیم اقتصادی دولت

حرف اصلی دولت سیزدهم برای توجیه لایحه بودجه کل کشور در سال ۱۴۰۱ این است که این بودجه بتواند زمینه خنثی کردن تحریمها را فراهم نماید.

به گزارش خبرنگاران گروه جامعه گزارش خبر، روزنامه جمهوری اسلامی نوشت: لایحه بودجه ۱۴۰۱ که اکنون در انتظار بررسی نمایندگان مجلس شورای اسلامی است، ایرادهای زیادی دارد که انتظار می رود با تشریح مساعی دولت و مجلس برطرف شوند و به یک بودجه مناسب برای کشور در شرایط خاص این مقطع تبدیل شود.

حرف اصلی دولت سیزدهم برای توجیه لایحه بودجه کل کشور در سال ۱۴۰۱ اینست که این بودجه بتواند زمینه خنثی کردن تحریمها را فراهم نماید. برای تحقق این هدف، در لایحه بودجه ۱۴۰۱ حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی و مالیات بر دارائی گنجانده شده که اقدامی غیرکارشناسانه و حتی بسیار خطرناک است. این قبیل اقدامات مستقیماً بر معیشت مردم اثر منفی می گذارند و سفره کوچک اقشار فقیر را کوچک تر می کنند.

نویسندگان بودجه ۱۴۰۱ برای توجیه حذف ارز ترجیحی، سخن از یارانه‌ای جدید تحت عنوان کارت اعتباری به میان می آورند، تجربه‌ای که در طول دو دهه گذشته با پرداخت انواع یارانه‌ها عدم کارائی و حتی فسادزا بودن آن به اثبات رسیده است. به نظر می رسد گروه اقتصادی دولت سیزدهم، از تجربه تلخ پرداخت یارانه در سال‌های گذشته و عوارض منفی آن از تبعیض گرفته تا تورم‌زائی و همینطور زبان‌های مستمر اقشار ضعیف جامعه از کاهش ارزش پول ملی غفلت کرده‌اند. احتمال دیگر اینست که چون بودجه‌نویسان، خودشان از اقشار ضعیف نیستند، با مشکلات این اقشار آشنائی ندارند و بدون آنکه به عوارض منفی این قبیل تصمیمات توجه داشته باشند به سوی چنین طرح‌هایی کشیده می شوند.

مالیات گرفتن از دارائی‌ها با این فرمان که در لایحه بودجه ۱۴۰۱ در نظر گرفته شده اگر اجرائی شود، علاوه بر اینکه نوعی بدعت در اخذ مالیات است، مشکلات زیادی برای عموم مردم به وجود خواهد آورد که چه بسا به یک انفجار اجتماعی بزرگ و غیرقابل کنترل منجر شود.

مالیات را از درآمد می گیرند نه از دارائی. اگر سازوکاری وجود داشته باشد که جمع‌آوری دارائی با پرداخت مالیات همراه باشد، اقدامی منطقی است. این، روشی است که در جهان امروز مرسوم است و در ایران ما تاکنون به صورت ناقص اجرا شده است. اجرای صحیح و کامل این روش، می تواند درآمد مالیاتی دولت را حتی به همان میزان افزایش ۶۱ درصدی پیش‌بینی شده در لایحه بودجه ۱۴۰۱ محقق سازد، ولی گرفتن مالیات از دارائی موجود، نه منطقی است و نه ممکن. کارمندی را در نظر بگیرید که با زحمت زیاد در سال‌های قبل از بی‌ارزش شدن پول ملی با قناعت و به صورت اقساطی خانه‌ای خریده و حالا در اثر سقوط پول ملی همان خانه ۲۰ میلیارد تومان قیمت‌گذاری می شود و صاحبخانه با حقوق کارمندی یا بازنشستگی با قناعت، روزگار می گذراند. شما چگونه می خواهید از خانه این کارمند مالیات بگیرید؟ او این مالیات را از کجا بیاورد؟ ممیزان مالیاتی را مگر نمی شناسید که به استدلال‌ها و آه و ناله‌های افرادی که واقعاً نمی توانند چنین مالیات‌هایی را پرداخت کنند اصولاً توجه نمی کنند؟ آیا می دانید چنین روشی در گرفتن مالیات، چه طغیانی را در جامعه به راه می اندازد؟ روشن است که این روش‌ها به جای آنکه تحریم‌ها را خنثی کنند، به خنثی‌سازی مردم منجر خواهند شد. دولت چرا برای شهرداری‌ها بودجه در نظر گرفته است؟ چرا می خواهد به دستگاه‌های آویزان و بی‌خاصیت بودجه بدهد؟ این بودجه‌ها را حذف کنید تا مجبور نشوید ارز ترجیحی را حذف کنید و یا از دارائی مردم مالیات بگیرید. نمایندگان مجلس برای تصحیح لایحه بودجه ۱۴۰۱ وظیفه‌ای سنگین برعهده دارند.